

Kiara nosti hätkähtäen katseensa pienestä näytöstä napatakseen kiväärin jonka hänen pomonsa Leyla heitti hänelle. Kiara sai aseensa juuri ja juuri kiinni ja loi katseen Leylaan. "Veljeni jäi fenialaisten poliisin haaviin Zaveadissa. Minun pitää lähteä sinne heti. Vahdi vankiamme, jos hän pakenee tapan sinut. Tajuatko?" Kiara nyökkäsi. Leyla juoksi hissiin. Kiara katsoi alas kadulle ja näki hänen ajavan ilma-autollaan kapeaa katu reippaalla ylinopeudella jalankulkijoiden hyppiessä pois alta, epäilemättä matkalla fenialaisten hallinnoimaan naapurikaupunki Zaveadiin. Kiara nosti kädessään olevan kiväärin ampuma-asentoon ja tähtäili kokeeksi seinää. Hän toivoi ettei joutuisi käyttämään asetta. Hän käveli portaita yläkertaan, hissiä ei sinne mennyt. Yläkerrassa oli vain yksi karu huone, siellä oli tuoli, keिनotekoista seinää säätelevä paneeli sekä läpinäkyvä, generaattorin ylläpitämä keिनotekoinen poiskytkettävä seinä, jonka takana makasi mies. Kiara ei tiennyt hänestä muuta kuin sen että hän oli akarialainen fyysikko, ja että Havan ryhmittymä maksoi hänestä Leylalle 20 miljoonaa. Josta Kiara saisi 5%, miljoonan. "Hei", fyysikko tervehti värittömällä äänellä. Kiara ei ollut odottanut miehen sanovan mitään ja hätkähti. Hän sai vain vastatuksi: "Hei" "Onko minulla edes oikeutta kysyä miksi minut on tuotu tänne ja missä olen?", mies jatkoi.' Kiara pohti ettei siitä kai olisi haittaakaan jos hän vastaisi kysymykseen. "Olet Sakan kaupungissa, Daer-planeetalla. Tiedät sen toki?" Mies nyökkäsi. "Tiedän. Olin sitten varmaan tajuton aika kauan, en odottanut herääväni toiselta puolelta galaksia" Kiara katseli miestä. Hän oli ihmeellisen tyyni hänen tilanteensa huomioon ottaen. Tummanruskeat hiukset oli leikattu lyhyeksi, iho oli kalpea ja vihreät silmät tuijottivat vastapäistä seinää. Mies ei edes vilkaissut Kiaraan. Kiaralle tuli äkkiä syyllinen olo. Oli helppo ajatella vain 20 miljoonan kauppatavaraa, joka välitettiin osapuolelta toiselle Havan ja Fenian liittoumien välisen sodan repimässä galaksissa, mutta kun kyseessä oli elävä olento ei tekoa ollutkaan niin helppo perustella itselle. Akaria oli teknisesti erittäin edistynyt, Fenian liittoumaan kuuluva planeetta, joten fyysikko sellissä oli määrä myydä Havan liittoumalle. 20 miljoonaa oli kylläkin erittäin paljon. Kyse ei tainnut olla mistään rivitiedemiehestä. Kiara ei äkkiä enää halunnut olla miehen seurassa. Hän päätti haukata hieman raitista ilmaa ja käveli ulos kadulle. Vanki ei voisi paeta, sillä selli oli pommikestävä. Kiaran askelet ajautuivat torille. Eri lajeihin kuuluvat kauppiaat myivät mitä erinäisempiä tavaroita. Jotkut lajeista muistuttivat ihmisiä paljonkin, sillä eri planeetoille aikoinaan päätyneet pioneerit olivat ajan kuluessa evoluution seurauksena kehittyneet omiksi lajeikseen, toiset eivät lainkaan. Kiara osti hedelmän hymyilevältä kauppiaalta, ja istui kojun viereen tuoliin syömään sitä. Kauppias tuntui jostakin syystä tutulta Kiaralle. Kauppias oli "Daerin ihmisiä", lyhyemmin sanottuna daerilaisia, kuten myös Kiara. Kauppialla oli violetit silmät, jotka muistuttivat hieman Kiaran omia vaaleanvioletteja silmiä. Väri johtui suoja-aineesta jota heidän silmiinsä oli kehittynyt suojaamaan aurinkokunnan tähden säteilyltä. Kiara ei saanut päähänsä missä oli nähnyt torikauppiaan aiemmin, ja suuntasi askelensa takaisin Leylan talolle. Hän suuntasi taas yläkertaan, aikeenaan antaa toinen ostamansa hedelmä fyysikolle, mutta katsoessaan selliin hänen polvensa valahtivat. Hänen 20 miljoonan fyysikkoaan ei näkynyt missään.